Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0007

Zabójstwo Mehdiego Kessaciego – pilna potrzeba ambitnych europejskich działań przeciwko handlowi narkotykami

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2026 r. w sprawie zabójstwa Mehdiego Kessaciego – pilna potrzeba ambitnych europejskich działań przeciwko handlowi narkotykami (2025/3020(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności ich postanowienia dotyczące przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,

– uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej artykuły dotyczące godności ludzkiej, prawa do życia, wolności wypowiedzi, praw ofiar i ochrony danych osobowych,

– uwzględniając strategie antynarkotykowe UE i ich najnowszą wersję opublikowaną wraz z Planem działania Unii Europejskiej przeciwko nielegalnemu obrotowi środkami odurzającymi na lata 2026–2030,

– uwzględniając prace działającej przy Radzie Horyzontalnej Grupy Roboczej ds. Narkotyków utworzonej w 1997 r. w celu koordynowania działań Unii Europejskiej w zakresie zwalczania narkotyków,

– uwzględniając sprawozdania i analizy Agencji Unii Europejskiej ds. Narkotyków (EUDA), w szczególności Europejski raport narkotykowy za 2025 r.,

– uwzględniając utworzenie Europejskiej Koalicji Antynarkotykowej, która zrzesza ponad 40 krajów i służy zacieśnieniu współpracy międzynarodowej w walce z handlem narkotykami,

– uwzględniając prace Grupy Pompidou Rady Europy na temat polityki antynarkotykowej i prewencji,

– uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r. oraz prace Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC),

– uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, podpisaną w Palermo w 2000 r., oraz protokoły do niej, a także Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji,

– uwzględniając różne środki podejmowane przez organy europejskie i międzynarodowe w celu zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu przestępczości zorganizowanej oraz zwalczania tych procederów,

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw[1],

– uwzględniając międzynarodową Konwencję o prawach dziecka przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 20 listopada 1989 r.,

– uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy[2],

– uwzględniając zaangażowanie organów europejskich, w szczególności EUDA, Europolu i Eurojustu, w walkę z handlem narkotykami,

– uwzględniając pakiet ustawodawczy Unii Europejskiej z 2024 r. w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w tym w szczególności rozporządzenie (UE) 2024/1624[3], dyrektywę (UE) 2024/1640[4] oraz ustanowienie Urzędu ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA),

– uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1712 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie zmiany dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar[5],

– uwzględniając prace Forum Społeczeństwa Obywatelskiego ds.

---

1 Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.
2 Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 16.
3 Dz.U. L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj.
4 Dz.U. L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj.
5 Dz.U. L, 2024/1712, 24.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1712/oj.

Narkotyków i jego organizacji młodzieżowej,

– uwzględniając szczególnie krytyczną sytuację w regionach najbardziej oddalonych,

– uwzględniając pracę opublikowaną przez działacza antynarkotykowego Amine’a Kessaciego „Marseille, essuie tes larmes” [„Marsylio, otrzyj łzy”], a także jego wystąpienia, w których apelował o walkę z handlem narkotykami i mobilizację społeczną,

– uwzględniając art. 136 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że 20-letni Mehdi Kessaci, obywatel Francji, nieznany policji – jeśli nie liczyć tego, że zgłosił się, by zostać strażnikiem pokoju – został zamordowany 13 listopada 2025 r. w Marsylii, w biały dzień, na ulicy, w kontekście porachunków związanych z handlem narkotykami, co świadczy o rosnącej brutalności siatek przestępczych i pokazuje bezpośrednie konsekwencje takich porachunków dla rodzin i społeczności lokalnych;

B. mając na uwadze, że Mehdi Kessaci był bratem Amine’a Kessaciego, działacza antynarkotykowego, autora tekstów i uznanej postaci ruchu obywateli przeciwko przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że z pewnością został on zamordowany ze względu na te więzi rodzinne; mając na uwadze, że zabójstwo to stanowi bezpośredni atak na wolność wypowiedzi i podejrzewa się, że jest częścią metody zastraszania, gdyż przypomina praktyki wykorzystywane przez zorganizowane siatki mafijne; mając na uwadze, że zbrodnia ta doprowadziła do mobilizacji społecznej, w której uczestniczyło 10 000 osób w całym kraju w celu wsparcia Amine’a Kessaciego i jego rodziny, a także w obronie demokracji, wolności wypowiedzi i praworządności w obliczu handlu narkotykami;

C. mając na uwadze, że zabójstwo to jest jednym z wielu aktów przemocy związanej z narkotykami w Marsylii, w wyniku której w 2024 r. dopuszczono się 24 zabójstw, zaś w 2023 r. przyniosła ona 49 ofiar śmiertelnych, wśród których coraz więcej jest małoletnich i niewinnych osób; mając na uwadze, że ten poważny problem dotyczy wielu europejskich miast i zagraża spójności społecznej, zdrowiu i bezpieczeństwu obywateli oraz praworządności; mając na uwadze, że sytuacja w regionach najbardziej oddalonych jest szczególnie krytyczna – w 2025 r. tylko na Gwadelupie i Martynice odnotowano prawie 90 zabójstw związanych z narkotykami;

D. mając na uwadze, że handel narkotykami jest jednym z najpoważniejszych zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej, napędzającym przestępczość zorganizowaną, przemoc i korupcję, oraz że według Europolu niemal 50 % najgroźniejszych siatek przestępczych w Europie prowadzi handel narkotykami, z czego ponad jedna trzecia zajmuje się wyłącznie tym handlem;

E. mając na uwadze, że przemoc związana z handlem narkotykami w Europie nasiliła się w ostatnich latach, a zorganizowane grupy przestępcze coraz częściej używają broni palnej, oraz mając na uwadze, że średnio 28 % skonfiskowanej broni palnej w Europie jest związane z handlem narkotykami, co pokazuje bezpośredni związek między handlem narkotykami a poważnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego;

F. mając na uwadze, że produkcja narkotyków, handel nimi i ich zażywanie szybko rosną i osiągają bezprecedensowy poziom w Unii Europejskiej; mając na uwadze, że według EUDA w 2023 r. w UE skonfiskowano 752 tony konopi indyjskich i 419 ton kokainy, a 2,7 mln młodych dorosłych w wieku 15–34 lat deklaruje, że zażywało narkotyki w ciągu ostatniego roku; mając na uwadze, że co roku w Unii likwidowanych jest prawie 500 laboratoriów narkotyków syntetycznych, a w 2023 r. z powodu zażywania narkotyków zmarło blisko 7500 osób; mając na uwadze, że zmiany te odzwierciedlają rozpowszechnianie się zjawiska dotykającego wszystkie terytoria, pokolenia i grupy społeczne;

G. mając na uwadze, że porty europejskie są ważnymi strategicznymi punktami wprowadzania nielegalnych narkotyków, przy czym około 70 % narkotyków jest konfiskowanych przez celników w infrastrukturze portowej, oraz mając na uwadze, że siatki przestępcze wykorzystują słabości logistyczne i ludzkie tych platform;

H. mając na uwadze, że osoby pracujące w sektorze rybołówstwa i sektorze portowym, takie jak rybacy i pracownicy portowi, są celem sieci handlu narkotykami, które wykorzystują charakter ich działalności do wprowadzania narkotyków do Unii Europejskiej;

I. mając na uwadze, że ogromny wzrost zażywania narkotyków ma bezpośredni wpływ na handel narkotykami i generuje ogromne zyski dla handlarzy, którzy zwiększają swoją zdolność finansową, co może zagrażać demokracji; mając na uwadze, że francuska krajowa komisja ds. rozliczania kampanii i finansowania działalności politycznej ostrzegała przed wpływem siatek handlu narkotykami na zbliżające się wybory lokalne;

J. mając na uwadze, że handel narkotykami jest jedną z najbardziej dochodowych form przestępczości zorganizowanej, gdyż stanowi około jedną piątą światowych dochodów z przestępczości, oraz mając na uwadze, że Unia Europejska mierzy się z bezprecedensowym wzrostem dostępności niedozwolonych środków odurzających, w tym kokainy z Ameryki Południowej;

K. mając na uwadze, że siatki handlu narkotykami mogą dążyć do wywierania presji lub nadmiernego wpływu na wybranych przedstawicieli lokalnych i wyborców, zwłaszcza na szczeblu gminnym, co podważa integralność procesów demokratycznych;

L. mając na uwadze, że zdolność finansowa, jaką zdobywają handlarze narkotyków, zagraża demokracji poprzez pranie pieniędzy, korupcję, infiltrację legalnej gospodarki i zdolność pozyskania i rozszerzenia przez siatki przestępcze zasięgu terytorialnego, w tym w Unii Europejskiej;

M. mając na uwadze, że walka z praniem pieniędzy, rajami podatkowymi i infiltracją legalnej gospodarki przez organizacje przestępcze jest zatem głównym czynnikiem trwałego osłabienia siatek handlu narkotykami;

N. mając na uwadze, że w europejskiej tarczy demokracji podkreślono, iż przestępczość zorganizowana i korupcja stanowią bezpośrednie zagrożenie dla praworządności i naszych instytucji demokratycznych;

O. mając na uwadze, że narzędzia cyfrowe i sieci społecznościowe są coraz częściej wykorzystywane do rekrutacji, koordynacji i popełniania aktów przemocy, a ich celem są zwłaszcza osoby małoletnie, co wymaga skoordynowanej reakcji europejskiej z poszanowaniem praw podstawowych;

P. mając na uwadze, że organizacje przestępcze i stosowane przez nie praktyki ewoluują, zwłaszcza poprzez cyfryzację ich strategii, i że w związku z tym Unia Europejska powinna w odpowiedzi na ten problem rozwinąć struktury śledcze, sądowe i społeczne;

Q. mając na uwadze, że w Europie coraz bardziej rozpowszechniane są nowe substancje psychoaktywne, w tym syntetyczne kannabinoidy, katynony i silne opioidy syntetyczne, które często są produkowane lub dystrybuowane w Unii i częściowo pozostają poza kontrolą prowadzoną na poziomie międzynarodowym i krajowym; mając na uwadze, że ich duża moc i fakt, że wystarczą ich niewielkie ilości, w połączeniu z możliwością nieznacznej modyfikacji ich struktury chemicznej w celu obejścia przepisów, tworzą szybko rozwijający się i wysoce lukratywny rynek przynoszący korzyści handlarzom, a jednocześnie stwarzają znaczne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa publicznego; mając na uwadze, że posiadanie solidnych systemów wczesnego ostrzegania i zwiększonej zdolności wykrywania oraz skoordynowane reagowanie na szczeblu Unii są ważne dla przeciwdziałania zmieniającemu się zagrożeniu, jakie stwarzają nowe substancje psychoaktywne;

R. mając na uwadze, że siatki handlu narkotykami są często rozwijane i utrwalają swoją obecność w warunkach utrzymujących się nierówności społecznych i terytorialnych, niewystarczającego dostępu do zatrudnienia, usług publicznych i możliwości edukacyjnych, a także poczucia obojętności ze strony instytucji, zwłaszcza w niektórych ubogich dzielnicach miejskich; mając na uwadze, że ta podatność na zagrożenia stanowi żyzny grunt dla gospodarki przestępczej i czynniki strukturalne wykorzystywane przez siatki handlu narkotykami do rekrutacji osób podatnych na

zagrożenia, często młodych;

S. mając na uwadze, że polityka spójności Unii, za pośrednictwem swoich instrumentów finansowych, w przeszłości przyczyniała się do zmniejszania dysproporcji terytorialnych, wzmacniania spójności społecznej i wspierania inwestycji strukturalnych na obszarach miejskich znajdujących się w trudnej sytuacji, a także mając na uwadze, że wytyczne zawarte przez Komisję Europejską w wieloletnich ramach finansowych na lata 2028–2034 oraz wdrożenie nowego programu Unii Europejskiej dla miast będą miały decydujący wpływ na zdolność UE do trwałego zapobiegania zakorzenieniu się nielegalnego handlu na tych terytoriach;

T. mając na uwadze, że korupcja ułatwia siatkom przestępczym pozyskiwanie kwot i że kwoty te mogą zwiększyć korupcję, a także mając na uwadze, że zdolność finansowa siatek przestępczych umożliwia im zarówno prowadzenie działalności usługowej na rzecz mieszkańców, jak i szerzenie strachu na coraz większej liczbie terytoriów, co prowadzi do pewnej formy znieczulenia lokalnych społeczności, które stają się coraz mniej odporne na problem handlu narkotykami; mając na uwadze, że morderstwo Mehdiego Kessaciego jest częścią tych strategii zastraszania; mając na uwadze, że ostrzeżenia o wpływie handlu narkotykami na wybory zdecydowanie wskazują na zagrożenie, jakie handel narkotykami stanowi dla praw podstawowych, demokracji i praworządności;

U. mając na uwadze, że rodziny ofiar, a w szczególności matki i krewni osób zabitych lub zwerbowanych przez siatki przestępcze, często odgrywają kluczową rolę w zapobieganiu handlowi narkotykami, podnoszeniu świadomości na ten temat i wspieraniu młodych ludzi, dla których handel narkotykami jest zagrożeniem; mając jednak na uwadze, że rodziny ofiar handlu narkotykami nie są zaangażowane w opracowywanie europejskiej i krajowej polityki antynarkotykowej ani w Forum Społeczeństwa Obywatelskiego ds. Narkotyków;

V. mając na uwadze, że poprzednie strategie uwidoczniły potrzebę lepszego zrównoważenia reakcji organów ścigania z polityką prewencji, ograniczania ryzyka i sprawiedliwości społecznej;

W. mając na uwadze, że strategia antynarkotykowa UE opiera się na kluczowych filarach łączących zdrowie publiczne, profilaktykę, współpracę sądową i policyjną, a także współpracę z państwami trzecimi, i że korzystne byłoby jej uzupełnienie o komponent poświęcony odporności społecznej terytoriów i społecznościom zaangażowanym w zwalczanie handlu narkotykami;

X. mając na uwadze, że szerzenie się handlu narkotykami jest zjawiskiem europejskim i wymaga jednolitej i zdecydowanej reakcji; mając na uwadze, że instytucje europejskie muszą pokazać, że potrafią się zmobilizować, by już nikt nie stracił życia;

1. z całą surowością potępia zabójstwo Mehdiego Kessaciego; wyraża

głębokie współczucie i składa najszczersze kondolencje jego rodzicom i rodzinie, jego bliskim i – za ich pośrednictwem – wszystkim bezpośrednim i pośrednim ofiarom handlu narkotykami w Europie i na świecie;

2. wyraża uznanie dla zaangażowania Amine'a Kessaciego, stowarzyszenia Conscience i wszystkich działaczek i działaczy, którzy walczą z handlem narkotykami, często z narażeniem własnego bezpieczeństwa; wyraża uznanie dla odwagi Amine'a Kessaciego, który pomimo kierowanych pod jej adresem gróźb nadal przeciwstawia się handlarzom narkotykami; uznaje, że zabójstwo Mehdiego Kessaciego jest bezpośrednim atakiem na wolność wypowiedzi i wolność twórczą oraz na praworządność;

3. przypomina, że działania stowarzyszeń lokalnych przyczyniają się do ochrony młodzieży oraz do zapewniania spójności społecznej i dynamiki demokratycznej i często są w niewystarczającym stopniu uznawane, wspierane i chronione;

4. podkreśla, że walka z handlem narkotykami i przestępczością zorganizowaną stanowi poważne wyzwanie dla całej Unii Europejskiej, zarówno pod względem bezpieczeństwa, jak i zdrowia publicznego, sprawiedliwości społecznej i poszanowania praworządności;

5. odnotowuje przyjęcie nowej strategii antynarkotykowej UE i związanego z nią planu działania oraz ponownie wyraża poparcie dla wyważonego podejścia opartego na ograniczaniu popytu, na współpracy sądowej i policyjnej, współpracy z państwami trzecimi, a także na prewencji, w tym w internecie; przypomina, że poprzednie plany nie wystarczyły, by ograniczyć plagę handlu narkotykami, ale że na nas wszystkich spoczywa obowiązek podjęcia tego wyzwania;

6. przypomina, że w nowej strategii antynarkotykowej zachęca się państwa członkowskie do przyjęcia polityki zerowej tolerancji względem prowadzenia pojazdów pod wpływem narkotyków, zgodnie z dyrektywą 2006/126/WE w sprawie praw jazdy[6], oraz do pełnego wykorzystania dostępnych narzędzi do działań transgranicznych w celu egzekwowania tych przepisów;

7. w pełni popiera filar strategii antynarkotykowej UE dotyczący zdrowia publicznego i prewencji, w tym wczesną prewencję, ograniczanie ryzyka, dostęp do opieki, leczenie uzależnień i reintegrację społeczną; zwraca uwagę, że problem narkotyków w coraz większym stopniu dotyczy całego społeczeństwa, które się od nich uzależnia, i apeluje o szeroką mobilizację, aby chronić zdrowie psychiczne Europejek i Europejczyków;

---

6 Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/126/oj).

8. popiera wniosek Komisji dotyczący zwiększenia bezpieczeństwa w walce z handlem narkotykami, w tym planowane przeprowadzenie do 2026 r. oceny obowiązującej decyzji ramowej w sprawie handlu narkotykami oraz modernizację przepisów dotyczących przestępczości zorganizowanej; popiera kluczowe działania, takie jak zacieśnienie współpracy publiczno-prywatnej w celu lepszego wykrywania narkotyków przemycanych za pośrednictwem usług pocztowych i doręczania paczek, a także opracowanie nowej europejskiej strategii dla portów mającej na celu zwiększenie bezpieczeństwa i odporności portów i łańcuchów dostaw wobec handlu narkotykami;

9. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie organów ścigania, sił zbrojnych, służb celnych i sędziów zmobilizowanych w całej Unii Europejskiej do walki z handlem narkotykami; uznaje ich istotny wkład w ochronę bezpieczeństwa publicznego i apeluje o proporcjonalne i odpowiednie wzmocnienie zasobów udostępnianych siłom policyjnym i organom sądowym, by mogły reagować na to ewoluujące zagrożenie ponadnarodowe;

10. apeluje o zwiększenie zasobów ludzkich, materialnych i technologicznych przeznaczonych na kontrole na granicach zewnętrznych w walce z handlem bronią, ludźmi i narkotykami oraz o wzmocnienie wspólnych transgranicznych operacji organów ścigania, zwłaszcza w newralgicznych miejscach, takich jak Marsylia, Hawr, Antwerpia, Rotterdam i Hamburg, w ścisłej koordynacji z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej, Europolem, Eurojustem i EUDA, w celu rozbicia siatek przestępczych stojących za strzelaninami, zabójstwami i zastraszaniem w całej Europie;

11. podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy i wymiany informacji między organami celnymi, organami ścigania oraz organami sądowymi i administracyjnymi, a także wzywa Komisję do zapewnienia niezbędnych ram wspierających te wysiłki, przy jednoczesnej ochronie praw podstawowych i prywatności;

12. przypomina, że w walce z przestępczością zorganizowaną trzeba uderzyć w gospodarcze i finansowe struktury handlu narkotykami, w tym poprzez wzmocnienie systemów konfiskaty mienia pochodzącego z przestępstw i walkę z rajami podatkowymi; wzywa Unię Europejską i państwa członkowskie do pełnego i skutecznego wykorzystania nowej dyrektywy (UE) 2024/1260 w sprawie odzyskiwania i konfiskaty mienia[7] oraz do wprowadzenia niezbędnych środków umożliwiających przeznaczenie skonfiskowanego mienia na cele społeczne, w tym poprzez powierzenie go organizacjom oddolnym, które walczą z handlarzami narkotyków kontrolującymi konkretne terytoria, jak ma to miejsce we Włoszech, a także organom najbardziej narażonym na przemoc związaną z handlem narkotykami

---

[7] Dz.U. L, 2024/1260, 2.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1260/oj.

lub służbom sądowym i celnym prowadzącym dochodzenia; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby środki związane z wykorzystaniem skonfiskowanego mienia w interesie publicznym lub do celów społecznych zostały włączone do ich krajowych strategii odzyskiwania mienia;

13. podkreśla znaczenie uwzględnienia wymogów dotyczących współpracy sądowej i przejrzystości w stosunkach zewnętrznych UE i jej umowach z państwami trzecimi, w których przebiegają szlaki przemytu narkotyków; podkreśla, że współpraca z niektórymi z tych państw jest owocna, podczas gdy inne odmawiają pełnej współpracy z władzami europejskimi;

14. z zadowoleniem przyjmuje pomyślne zawarcie przez Eurojust i Europol porozumień z Armenią, Bośnią i Hercegowiną oraz Libanem;

15. podkreśla, że trzeba przeprowadzić dogłębną analizę metod przyjętych przez organizacje przestępcze i ich szybkiego rozwoju, aby można było opracować najodpowiedniejsze procedury sądowe; apeluje w szczególności o przyjęcie wspólnego podejścia do zwalczania przestępczości zorganizowanej, o rozważenie możliwości ustanowienia statusu świadka koronnego, o ochronę małoletnich należących do siatek przestępczych oraz o powiązanie walki z handlem narkotykami z przepisami dotyczącymi prania pieniędzy i korupcji, wymuszeń, handlu ludźmi, przestępstw przeciwko środowisku i handlu bronią; apeluje o zbadanie możliwości wzmocnienia roli Prokuratury Europejskiej w walce z przestępczością zorganizowaną;

16. zobowiązuje się do ściślejszego i dokładniejszego monitorowania handlu narkotykami i zwalczania zorganizowanej przestępczości transgranicznej związanej z narkotykami;

17. zwraca się o wzmocnienie zasobów ludzkich przeznaczonych na oddziały policji współpracujące ze społecznością lokalną i wyspecjalizowane oddziały policji, a także na sądy specjalizujące się w zwalczaniu handlu narkotykami, w tym sądy ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy;

18. zachęca do współpracy między organami UE, organami krajowymi i państwami członkowskimi w sprawach policyjnych, sądowych i administracyjnych;

19. apeluje o uczynienie z walki z handlem narkotykami filaru europejskiej strategii w sprawie portów oraz o sojusz portów, obejmujący zarówno porty morskie, jak i rzeczne, a także o wprowadzenie środków szkoleniowych, prewencyjnych i ochronnych dla personelu portowego; zwraca się o zapewnienie wsparcia i pomocy pracownikom portowym i rybakom stojącym w obliczu presji, gróźb i prób szantażu ze strony siatek handlu narkotykami; podkreśla znaczenie wymiany informacji wywiadowczych na temat konfiskat narkotyków, prekursorów i podstawowych chemikaliów, a także

stosowania technologii nadzoru ukierunkowanych na infrastrukturę strategiczną;

20. apeluje, aby walka z narkotykami stała się priorytetem Urzędu UE do Spraw Celnych oraz aby zapewniono urzędom celnym takie same narzędzia jak personelowi portowemu;

21. podkreśla, że przyszłe inicjatywy europejskie, takie jak sojusz portów europejskich, a także reformy Europolu, Eurojustu i Prokuratury Europejskiej powinny przyczynić się do wzmocnienia integralności, przejrzystości i odporności portów europejskich, w tym poprzez lepszą ochronę funkcjonariuszy i pracowników pierwszej linii przed zastraszaniem i ryzykiem korupcji;

22. podkreśla, że prewencja odgrywa kluczową rolę, w tym w mediach społecznościowych i na platformach cyfrowych, oraz apeluje o skuteczne wdrażanie istniejących przepisów europejskich, w szczególności aktu o usługach cyfrowych, aby zapobiegać rekrutacji w internecie, podżeganiu do przemocy i organizacji działalności przestępczej, a także o przeanalizowanie potrzeb, aby można było dalej rozwinąć te przepisy; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w polityce prewencyjnej jasnej komunikacji umożliwiającej konsumentom zrozumienie, że przyczyniają się oni do brutalnych działań niszczycielskich siatek przestępczych;

23. podkreśla, że w polityce antynarkotykowej trzeba w pełni uwzględnić ochronę małoletnich przed werbowaniem przez siatki przestępcze, zgodnie z aktem o usługach cyfrowych i rezolucją Parlamentu Europejskiego w sprawie ochrony małoletnich w internecie (2025/2060 (INI)), w tym poprzez współpracę z platformami cyfrowymi, ukierunkowaną prewencję i wczesne wykrywanie;

24. podkreśla, że oprócz podejścia opartego na bezpieczeństwie i ściganiu przestępstw kluczowe znaczenie mają działania strukturalne dotyczące czynników społecznych, gospodarczych i terytorialnych, które sprzyjają utrwalaniu się tej działalności przestępczej, zwłaszcza w defaworyzowanych dzielnicach miejskich; podkreśla w związku z tym, że instrumenty budżetowe UE, w tym Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Fundusz Spójności i Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), odgrywają ważną rolę we wspieraniu długoterminowych inwestycji dotyczących dostępu do zatrudnienia, odnowy miast, usług publicznych świadczonych na poziomie społeczności lokalnych, edukacji, prewencji i spójności społecznej, a tym samym przyczyniają się do wzmocnienia odporności tych terytoriów na nielegalne gospodarki oraz odporności społeczności względem organizacji przestępczych;

25. wyraża jednak poważne zaniepokojenie przewidzianym przez Komisję ukierunkowaniem wieloletnich ram finansowych na lata 2028–2034, w szczególności ryzykiem zwiększonej renacjonalizacji polityki spójności, połączenia funduszy spójności z innymi instrumentami i

skoncentrowania finansowania wyłącznie na regionach najmniej rozwiniętych; ostrzega, że zmiany te mogą prowadzić do szkodliwej konkurencji między priorytetami i terytoriami, ze szkodą dla inwestycji potrzebnych na obszarach miejskich znajdujących się w trudnej sytuacji i położonych w regionach pośrednich lub lepiej rozwiniętych, choć w dzielnicach tych często występują poważne zagrożenia społeczne i są one w dużym stopniu narażone na handel narkotykami;

26. podkreśla, że niedawne przyjęcie przez Komisję nowego programu Unii Europejskiej dla miast przyniesie konkretne rezultaty tylko wtedy, gdy zostanie on w pełni włączony do przyszłych krajowych i regionalnych programów partnerstwa; apeluje w związku z tym o uwzględnienie w tych planach konkretnych, możliwych do zidentyfikowania i dysponujących wystarczającymi zasobami środków na rzecz inwestycji publicznych w dzielnicach robotniczych, aby uniknąć ich trwałej marginalizacji i zapobiec ich przejmowaniu przez siatki przestępcze; podkreśla, że trzeba zapewnić ukierunkowane na konkretny obszar, zintegrowane i integracyjne podejście do spójności, które jest niezbędne, aby nie pozostawić żadnego terytorium w tyle oraz wzmocnić bezpieczeństwo, sprawiedliwość społeczną i spójność w Unii Europejskiej w zrównoważony sposób;

27. przypomina, że sukces włoskiej strategii antymafijnej w dużej mierze opierał się na mobilizacji społeczeństwa obywatelskiego; apeluje zatem o pełne uwzględnienie społeczeństwa obywatelskiego, a w szczególności stowarzyszeń lokalnych, w walce z przestępczością zorganizowaną i handlem narkotykami;

28. podkreśla, że za kluczowy element opracowywania, wdrażania i oceny europejskiej polityki antynarkotykowej należy uznać doświadczenie i głos rodzin ofiar, uznając ich zasadniczą rolę w prewencji i wspieraniu osób zagrożonych; w związku z tym apeluje o ich pełne włączenie do przyszłych działań Unii Europejskiej i państw członkowskich w walce z handlem narkotykami;

29. wzywa organy zarządzające strategią antynarkotykową, komitety zainteresowanych stron i państwa członkowskie do zorganizowanego uwzględnienia w prowadzonych pracach przedstawicieli ofiar i dotkniętych rodzin;

30. wyraża poparcie dla wszystkich podmiotów w terenie, w tym funkcjonariuszy organów ścigania, stowarzyszeń, edukatorów, pracowników socjalnych i władz lokalnych; podkreśla znaczenie odpowiedniego wsparcia finansowego UE dla tych inicjatyw, zauważając, że w tym kontekście można by uruchomić zarówno fundusze przeznaczone na działania społeczne, jak i fundusze przewidziane we wniosku dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego wsparcie UE na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego na okres 2028–2034 (COM(2025)0542);

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwijania europejskiej koordynacji najlepszych praktyk w zakresie ochrony ofiar i świadków, z uwzględnieniem często niepewnej sytuacji społecznej i ekonomicznej dotkniętych rodzin;

32. wzywa państwa członkowskie, by zapewniły rodzinom cierpiącym z powodu handlu narkotykami przekwaterowanie i dostęp do zatrudnienia w celu zagwarantowania im bezpieczeństwa, a także wzywa Komisję, by uwzględniła ten aspekt w swoim planie mieszkaniowym;

33. wzywa państwa członkowskie do wspierania tych, którzy głośno opowiadają się przeciwko przestępczości zorganizowanej, jak Amine Kessaci i Roberto Saviano, oraz do uznania tego wsparcia za filar obrony praworządności i wolności wypowiedzi;

34. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich oraz zainteresowanym instytucjom i organizacjom międzynarodowym.